

MARCHIJONOW (1) *ai*

N sg m marchijonów [*może G pl od* marchijo].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „marchijo”; wykonywany, sprawowany przez marchijona: Bo Márchionów vrząd iest, pográniczną obronę dźierżeć: y ztąd ie Marchiones ięzykiem fwym zową, co gránice łtrzędz winni. SarnStat 131.

AL